

Pistolers i assassins a sou de la Lliga

licències d'us d'armes a dojo pels trabucaires, carlins, isidristes, lligaires i estraperlistes.

QUE PASSA A COMISSARIA, Sr. DUELO?

L'EPOPEIA DEL C.A.D.C.I.

L'HEROIC BALUARD DEL 6 D'OCTUBRE ES ENCARA OBJECTE DE REPRESSIO GOVERNAMENTAL

Arribeu-vos un dia fins a la Rambla de Santa Mònica. Allà, a l'entrada marítima de Barcelona, hi ha encara a la vista de tothom el recordatori més punyent d'aquella històrica nit d'Octubre. Allà hi ha l'edifici on estava instal·lada la Comandància dels Somatens de Catalunya, amb tota la façana tirotejada. Allà hi ha tota una restillera de cases amb senyals inequívocs d'haver aguantat pluja de plom. Allà hi ha, vigilades per guardes d'assalt encara! les parets destrossades —penyora de glòria i dolor— del que fou hi tornarà a ésser el sindicat on s'acollia tota la dependència mercantil de Barcelona, del que fou i tornarà a ésser reducte inquebrantable del més ferm i sincer nacionalisme.

Les parets del C. A. D. C. I., orgullósament destrossades per la metralla de l'exèrcit espanyol, ofereixen al transeünt records tràgics; aquells esborranys a la paret fan pensar en altres esborranys que la metralla produí aquella nit en la carn valenta i noble de gloriosos soldats de la Pàtria. Aquella nit...

HORES DE TREMP I DE LLUITA
I D'ANGUNIA

Qui no ho recorda...! Proclamat que fou pel President Companys l'Estat Cataià a les 8 hores de la vetlla, la gentada que omplena totalment la Plaça de la República s'escampà per la ciutat cadascú vers el seu lloc de lluita.

Uns homes hi hagué que volgueren per a ells els llocs de més perill; no els espantava aquest tractant-se com es tractava de defensar Catalunya. I s'apostaràn al C. A. D. C. I., situat davant mateix de les Drassanes.

A les nou de la nit, eren no més de quaranta homes i encara sense armament per a tots. Quan Batet feu emplaçar l'artilleria al carrer, foren, degut a la seva situació, els primers de donar-se'n compte i s'apressaren a la defensa. Unes bateries col·locades estratègicament al costat de les barraques de llibres vells eren contra el que havien de lluitar aquella quarantena de patriotes mal armats, però amb un valor i una fe i un patriotisme capaç per a tots els sacrificis.

Un destacament de soldats anà a trucar insistentment a les portes del Centre sense que obtingués cap mena de resposta. De sobte s'oí una forta descàrrega; la lluita sagnant havia començat.

L'exèrcit intentà per dues vegades, sense gens de sort, l'assalt al Centre. Amb valentia fou repellit pels defensors de Catalunya. Funcionaren les bateries i el tac-tac-tac nerviós de les metralladores no parava.

La lluita es feu duradera i encarnissada, l'exèrcit atacava enèrgicament amb nombros material de guerra, però més enèrgicament defensaven pam a pam el seu lloc amb poc i rudimentari armament els qui lluitaven per l'ideal de tota llur vida.

Les municions escassejaven als de dintre, no podien mantenir amb l'intensitat del començament la lluita i es bateren en retirada, veient-se obligats a l'últim a abandonar l'edifici, la qual cosa feren pels terrats i per les finestres posteriors, mantenint a ratlla, però, la soldadesca.

Eren prop de les quatre de la matinada, quan l'exèrcit espanyol entrà al Centre. Lligats a unes lliures improvisades trobaren els cossos destrossats de dos homes, els capdavanters, els més prestigiosos del grup que tan heròicament havia lluitat: Jaume Comte i Manuel G. Alba.

JAUME COMTE



COMTE, ALBA, BARDINA, SALA...

Jaume Comte fou tota una vida generosament oferta al servei de l'ideal. Es un veritable màrtir de la causa catalana. Acusat de principal dirigent del famós atemptat de Garraf fou portat a presidí on sofrí sempre amb la major dignitat tota mena de suplicis. Els resistí estòicament. Quan, en tornar-ne, fou rebut amb els seus companys per una gran gernació, la policia intervingué per tal de disoldre amb males maneres la multitud i a Jaume Comte d'un cop de sabre li esberlaren el cap.

Jaume Comte vivia per Catalunya, s'hi donava tot ell, totes les seves activitats al servei de la causa. Sabé morir com havia viscut. Per Catalunya! ofrenant-li la vida.

Manuel G. Alba era gairebé un home desconegut. Però sempre un patriota dels primers. El periòdic clandestí «La Cadena» que circulà en temps de la Dictadura, fou obra seva. Com així mateix ho fou també les edicions «Arc de Barà». Fou condemnat a dos mesos de presó amb motiu dels fets de Prats de Molló, per creure-se'l en relació amb els organitzadors.

Situat la nit de glòria, a la part alta del Centre fou copsat pel foc intens i continuat de les tropes. La seva agonia fou terriblement llarga i dolorosa, però morí content d'haver donat la seva sang per la Pàtria.

Amadeu Bardina i Ramon Sala, eren d'aquells ciutadans abnegats i treballadors. Per ells no hi havia sacrificis, tot ho feien amb l'alegria al cor i amb l'íntima satisfacció del qui sap complir amb el seu deure.

Amadeu Bardina, ferit mortalment al costat d'Alba, fou tret a pes de braços del Centre pels seus companys. No el poderen portar enlloc, se'ls morí pel camí, en la retirada.

De Ramon Sala no creiem que n'hagi parlat ningú, encara, i tanmateix cal tenir-lo en recordança. Company inseparable de

Comte, sabé complir al costat d'aquest amb el seu deure a l'hora de la veritat. El vegé morir amb el més gran i íntim dolor. Comte era per a ell el company de l'ànima. Treballaven junts. Ramon Sala no pogué resistir el dolor que s'apoderà d'ell en veure's privat del company inseparable. Comte era per a ell, a més del millor amic, el seu mestre. Al cap d'algunes setmanes, la malaltia que el corsecava, en trobar la naturalesa en un estat de depressió moral catastròfic, l'abaté d'un cop i el portà a la tomba. Les seves despulles reposen al cementiri de Puigreig.

FORA DE LA LLEI, ENCARA

El C. A. D. C. I., malgrat que el Govern centrista de Portela diu que s'organitzà per tal de restablir les Garanties Constitucionals, resta amb les portes forçosament tancades i les parets en runes.

Està fora de la llei el Centre que compta amb 14.000 socis i defensa els interessos de 80.000 dependents mercantils de Barcelona.

Les forces portelistes sabran el que fan. El perquè es condemna a la inactivitat l'entitat que per la seva organització i per les seves tasques socials, esportives i culturals deixava en magnífic lloc davant dels ulls del món les nostres dots de cooperació al poder-los presentar un exemple per a tothom d'organització sindical.

Sapiguen que facin el que facin, el C. A. D. C. I. tornarà a sorgir, tornarà a actuar amb més ímpetu que mai. Res ni ningú no el pot deturar en la trajectòria del seu destí. Aquelles parets esbotzades són una acusació punyent i les pedres desfetes regades amb sang de màrtirs de la Pàtria són digníssim fonament damunt del qual reposarà fermament la nova era de prosperitat de l'entitat dolorosament gloriosa.

GENIS VALLDAURA

EL FRONT POPULAR D'ESQUERRES respondrà a les provocacions i als assassinats que es projecten amb una victòria grandiosa que es convertirà amb el triomf de la revolució nacionalista.

Tenim informes d'elements que estan molt ben introduïts dins dels organismes dirigents de les organitzacions del "Front Català d'Ordre" (de Real Ordre) en els quals ens assabenten que aquests darrers dies s'estan expedint a les oficines de la comissaria general d'Ordre Públic una infinitat de licències d'ús d'arma a tot aquell que acrediti d'una manera que no deixi lloc a dubtes que és contrari al FRON POPULAR D'ESQUERRES de Catalunya i mentrestant el senyor Duelo sense enterarse'n (?).

ARA!! òrgan de les Joventuts d'Esquerra "Estat Català" posa en coneixement de l'opinió pública catalana i de les masses proletàries aquest procediment usat per les dretes per a conquerir la victòria del 16 de febrer, que cada dia venen més llunyana.

Les forces nacionalistes i obreres, però, no van a perdre el temps. Tenen tota la seva organització preparada. I respondran a l'atac amb una defensa aferrissada en la lluita que s'apropa, sense defallir ni un moment, per a anar a la conquesta de la Llibertat i del Dret. Lluitaran de la manera que calgui i sigui necessari, per treure de la presó i fer que retornin de l'exili els milers i milers de germans nostres que allí hi ha. Donant al poble al triomf al Front Popular d'Esquerres de Catalunya, farà que el Govern de la Pàtria vagi a mans d'homes austers, dignes i nobles, llençant per a sempre, "escales avall" els mercaders de la política dels traïdors cent vegades a Catalunya, els lladres "straperlistes" i de l'afer Tayà; els contrabandistes i defraudadors de l'afer Maria Illa...

Això farà el poble de Catalunya, el proper diumenge. La victòria que s'apropa serà grandiosa. I tot Catalunya es llençarà a les urnes i el seu vot serà per a les esquerres nacionalistes i obreres, trencant així les reixes de les presons i obrint les fronteres als exiliats.

Ni un sol esquerrà, ni un sol nacionalista ha de mancar al seu lloc d'honor. S'hi ventila l'esdevenidor de Catalunya i de la Llibertat i els homes conscients ja saben el seu deure.

TOTS A VOTAR PEL FRONT POPULAR D'ESQUERRES!

ARA saluda a PAMFLET
germà d'idees nacionalistes
i revolucionàries

IMP. RAFOLS: Portaferrissa. 15

catalans: cotitzeu pro-presos i exiliats